

André den Edel over zijn „motorvirus”

Mijn motorsportloopbaan en wat het mij gebracht heeft ! !

Zijspan periode

Opvoer specialist Piet Anders

Nou wil het toeval dat onder supervisie van opvoerspecialist Piet Anders, chefmonteur in onze Trabant werkplaats, zojuist als proef een Trabant motorblok in het zijspan van Joop was gebouwd. En dat ding ging als de brandweer!!

Er werd voor mij zodoende een supersnel Trabantblok in mijn Metisse gehangen en een bak eraan gelast. Mijn bakkenist werd Dick Steenbergen, die later bij Ton van Heugten in de bak nog wereldkampioen zou worden. Dick werkte toen in ons kraanbedrijf.

Mooie periode

Het was de aanzet tot een mooie periode uit mijn motorsport jaren.

Samen met Dick , helaas in 2008 veel te jong overleden, reed ik mijn eerste zijspanwedstrijd op het zanderig binnencircuit in Zandvoort

Nationaal reden we meestal voor de podiumplaatsen maar moesten het clubkampioenschap laten schieten omdat we op landelijk niveau veel wedstrijden hadden.

No. 98 André met Dick Steenbergen in de bak op de Metisse met Trabant motorblok, kopstart. No. 74 is Joop van der Dussen-Nieuwerkerk, 111 Willemsen, 42 Oosterhuis, geheel rechts nog juist zichtbaar de bakkenist van Piet van der Laan- Ter Aar. De foto is in Losser 1970

Maar er was sneller materiaal

Ons motorbedrijf importeerde uit Engeland al enige tijd Rickman onderdelen voor de snelle motorsport.

Daar kwam nu ook Wasp bij. Een speciaal voor zijspancross gebouwd frame. Door de motorsport bouwden we ook veel internationale contacten op, die ook zakelijk voor ons bedrijf van groot belang zouden worden.

Er zaten ook wel eens “foute contacten” tussen.

No. 98 André met Dick Steenbergen in de bak op de Metisse met Trabant motorblok, kopstart. No. 74 is Joop van der Dussen-Nieuwerkerk, 111 Willemsen, 42 Oosterhuis, geheel rechts nog juist zichtbaar de bakkenist van Piet van der Laan- Ter Aar.

De foto is in Losser 1970

André en Frank (rechts) in de winter sleutelend aan de nieuwe motoren voor het aankomende seizoen

De Engelsman die mij regelmatig nieuwe Triumph motorblokken leverde bleek er niet altijd op een eerlijke manier te zijn aangekomen. Toen ik hem niet meer tegenkwam op de circuits vertelde men mij dat hij enkele jaren op staatskosten opgeborgen was. Hij “vergat” namelijk de blokken bij zijn Engelse werkgever af te rekenen.

30 wedstrijden heel gereden

Mijn broer Frank had zich intussen binnen ons bedrijf ontwikkeld tot één van de beste viertakt monteurs en maakte mijn Triumph motorblok supersnel en wat nog belangrijker was, zeer betrouwbaar. Het hele seizoen, toch al snel zo'n 30 wedstrijden, niet stuk geweest. Dus alles uitgereden.

Promotie

Dick en ik waren immers gepromoveerd naar de Seniorenklasse, wat inhield dat je ook recht op enkele starts in het buitenland had. Dat het met het nieuwe materiaal wel goed zat ondervonden we al in de eerste trainingen vroeg in het voorjaar.

Onze eerste grote test zou een internationale wedstrijd worden in Markelo, één van de meest aansprekende circuits van Nederland. Door een intern geschil binnen en met de K.N.M.V., onze bond kreeg ik een startverbod opgelegd, waarover ik mij zo boos maakte dat ik regelrecht naar Best bij Eindhoven reed en mij stante pede aansloot bij de N.M.B. de grote concurrent van de K.N.M.V.

Gouden beslissing

Dit bleek een gouden beslissing. Veel wedstrijden in binnen en buitenland, hoger prijzengeld, gegarandeerd startgeld. Onze eerste start werd Kaulille in België. Die hebben we gelijk maar gewonnen. Er volgden nog een twintigtal overwinningen in België en Duitsland met als klap op de vuurpijl het veroveren van de Nederlandse titel en de M.C.C. Holland clubtitel in 1971. Een prettige bijkomstigheid was dat er dit jaar geen geld bij hoefde, sterker nog: we hielden er goed aan over.

Aan het eind van seizoen 1971 mocht ik ook nog een wedstrijd meedoen voor het Europees kampioenschap in Duitsland. Dit was voor mij een test hoe we er voor stonden voor seizoen '72.

Dick en ik zouden er dan namelijk voor gaan om de Europese titel naar Gouda te brengen. We wonnen die wedstrijd maar een Belg, Remy de Scheemaker, werd Europees kampioen.

Aan deze overwinningen en algehele progressie in de motorsport had één man een heel groot aandeel.

Frans van Leeuwen

Frans van Leeuwen, slagerszoon uit Moordrecht, trainde ons. Hij was en is nog steeds de `uitvinder` van de conditietraining in de motorsport.

Reeds in december, als iedereen nog stil zat gingen zijn jongens al onder zijn leiding de sportzaal in, trinden buiten, weer of geen weer op duurloop voor meer uithoudingsvermogen. Maar niet alleen conditioneel maakte hij je sterk, ook zorgde hij ervoor dat het `tussen je oren` goed zat.

Vele kampioenen vonden de weg naar hem en het bracht hen veel succes. Enkele namen, Wil van der Laan, Ton van Heugten, Wilco Zeelenberg, Henk van der Mark, André Sprengelmeijer, Wim Verweij, Dik van Hoevelaken. 1972 zou dus voor ons het jaar worden waarin wij een gooi zouden gaan doen naar de Europese titel.

Frank had een nog sneller Triumph motorblok voor mij klaar gemaakt en de eerste trainingen waren zeer hoopvol. De eerst proef was een wedstrijd vlak over de grens in de Duitse Eifel vroeg in het voorjaar. We moesten nog wat wennen aan de hoogteverschillen maar een tweede plaats was ons deel. Het belofde veel goeds voor het aankomende seizoen, temeer omdat het conditioneel goed zat en de concurrentie op een paar buitenlandse combinaties na goed te bestrijden bleek.

Maar intussen had de commercie in de motorsport toch meer interesse gekregen wat resulteerde in het weggopen van mijn bakkenist Dick. Uiteraard waren zijn kwaliteiten ook door anderen gezien en een flinke zak met geld deed hem overstappen naar Cor den Biggelaar. Walter Kramer zou mijn zijspan gaan bemannen. Het resulteerde in een overwinning in Vlaardingen maar hij verkoos toch om bij een ander verder te gaan om dat ik plannen had aan het eind van het seizoen terug te gaan naar de K.N.M.V. Hij wilde bij de N.M.B. Blijven.

Marius van den Berg diende zich aan. Met hem besloot ik weer terug te keren naar de K.N.M.V. Samen hebben we daar een paar prachtige seizoenen meegemaakt.

Dik en André tussen jeugdige Belgische fans na de overwinning in Kaulille België.

Gendt aan de Waal, Marius pakt het paaltje en "slingert" zo de bocht door.